

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

Одређивање проблема које Предлог закона треба да реши

Важећи Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник Републике Србије”, број 116/2008) примењује се од 1. јануара 2010. године. Тим законом су основани прекршајни, основни, виши, привредни и апелациони судови, одређена њихова седишта и подручја на којима врше надлежност и одређена одељења Вишег прекршајног и Управног суда и подручја на којима врше надлежност. Овим законом основана су и основна, виша и апелациона тужилаштва и одређена њихова седишта и подручја.

Од тада раде 34 основна суда, 26 виших судова, 4 апелациона суда и Врховни касациони суд, као и судови посебне надлежности и то 16 привредних судова и Привредни апелациони суд, затим 45 прекршајних судова и Виши прекршајни суд, као и Управни суд. На тај начин, између осталог, претходних 138 општинских судова замењено је са 34 основна суда, окружни судови су укинута, а њихове надлежности подељене између виших и апелационих судова, а надлежности претходног Врховног суда подељене између апелационих судова и Врховног касационог суда.

Организација јавног тужилаштва је хијерархијска и одражава структуру судског система. Републичко јавно тужилаштво је највише јавно тужилаштво. Јавна тужилаштва посебне надлежности основана су за ратне злочине и за организовани криминал и корупцију.

У периоду примене ове организације правосуђа уочени су бројни недостаци који се односе на територијалну организацију, пре свега основних судова и основних јавних тужилаштва.

У оквиру основних судова постоји велики број судских јединица – 102 чиме су ефекти смањења броја судова ослабљени пошто су преостали судови претворени у судске јединице тада основаних судова, што је довело до неефикасности и са могућношћу безбедносних проблема, имајући у виду потребу судија да путују и неопходност да се предмети преносе. То је стварало проблеме и трошкове како странкама, адвокатима тако и другим учесницима у поступку, везаним за долазак на суђења. Треба имати у виду и чињеницу да су се кривични поступци и већина парничних поступака водили у седиштима судова. Већи број места у Републици Србији остао је без свог суда, што се показало неоправданим имајући у виду број становника у тим местима, као и традицију, будући да су та места увек имала суд.

Наставак рада судских јединица чије је постојање нерационално изазвао би даље трошкове одржавања зграда у несразмери са садашњим начином коришћења у недовољном капацитету и путне трошкове судског особља и може и даље подразумевати неке ризике безбедности поступка, посебно у смислу потребе за преносом предмета и обезбеђењем зграда судских јединица.

Остао је и и даље проблем неједнаког оптерећења различитих судова.

Тако Анализа Врховног касационог суда о раду свих судова у 2012 . години показује да је у основним судовима и даље велики проблем неједнака оптерећеност судија приливом предмета тако да грађани у тим судовима немају једнак приступ суду. Просечан прилив предмета по судији код основних судова се креће од 31,11 до 178,19 што значи да најоптерећенији суд има и до 5,73 пута више предмета по судији од суда који је најмање оптерећен, односно који има најмањи просечни прилив предмета по судији.

Највећи просечан прилив предмета по судији имао је Други основни суд у Београду (178,19), затим Први основни суд у Београду (138,49) и основни судови у Кикинди (131,32), Зрењанину (110,31) и Пријеполу (107,61), док је најмањи просечан прилив предмета по судији у основним судовима у Врању (37,33), Параћину (56,31), Нишу (57,63) и Новом Саду (61,06). Овај распон је у 2011. години био 8,31, а у 2010. години 6,8. У 2011. години највећи просечан прилив предмета по судији имао је такође Други основни суд у Београду (210,67), затим Основни суд у Ужицу (152,17), Основни суд у Крагујевцу (150,41), Основни суд у Пријеполу (150,41) и Први основни суд у Београду (138,75), док је најмањи просечан прилив предмета по судији био у Основном суду у Врању (63,41), Основном суду у Прокупљу (73,50), Основном суду у Панчеву (73,82), и Основном суду у Пожаревцу (74,72).

У 2010. години је код основних судова просечан прилив предмета био од 33,22 до 220,20. Код виших судова у 2012. години просечан прилив предмета по судији је од 16,09 до 47,06, тако да је распон 2,92, а у 2011. години је био 4,3 док је у 2010. години био просечан прилив предмета по судији је од 8,05 до 67,84. Код апелационих судова нема велике разлике у просечном приливу предмета по судији јер се он креће од 32,21 до 39,59. Просечан прилив предмета по судији у привредним судовима је од 36 до 115,7, тако да је распон 3,21 и он је повећан у односу на 2011.годину када је износио 2,96.

Према подацима из извештаја Врховног касационог суда за 2012. годину Први основни суду Београду и Други основни суд у Београду примили су укупно 319.519 предмета, што је 30,94% укупног прилива предмета у свим судовима у Републици Србији.

Ти судови имају највећи просечан прилив предмета по судији и међу судовима су који имају и највише просечно решених предмета по судији. Међутим, и поред великог броја предмета које решавају, ти судови имају најмањи проценат решених предмета у односу на укупно у раду и лошу ажурност. То указује на њихову велику оптерећеност.

Територија за коју су основани и број становника су велики, па је сигурно да би оснивање већег броја судова и одређивање оптималног броја судија допринело да буду ажурнији.

Ако се посматра само прилив предмета у апелационим судовима, он је у прошлој години највећи у Апелационом суду у Београду и чини га 31.354 предмета, а значајно је мањи у осталим апелационим судовима тако да је Апелациони суд у Новом Саду имао 18.432. предмета, Апелациони суд у Крагујевцу 17.361 предмет и Апелациони суд у Нишу 11.847 предмета.

Подаци о постојећој мрежи судова, пре свега основних судова којима се највећи број грађана управо и обраћа у циљу заштите својих права и интереса указују да она није рационална и да је треба мењати.

Последице нефункционалне мреже која је скупа, са неједнаком оптерећености судова и судија, јавних тужилаштава, јавних тужилаца и њихових заменика и неуједначеном судском праксом, су у неравноправном приступу судовима – правди, неједнакости грађана и странака, правној несигурности, у неефикасности и великим заостацима у старим предметима што негативно утиче на принципе правне државе и владавину права.

Циљ који треба постићи

Овим законом треба да се успостави ефикасна и економична мрежа судова како би се обезбедило поштовање права на правично суђење и права на суђење у разумном року, боља организација рада и смањење трошкова правосудја, уједначавање судске праксе и остваривање равноправности грађана, као и подизање квалитета одлука.

Циљ је да се успостави делотворно, ефикасно, модерно и економично правосудје ради остваривања права на једнак и једноставан приступ суду - правди, ефикасно решавање предмета и смањење нагомиланих заостатака,

Да ли су разматране друге могућности за решавање проблема Зашто је доношење закона најбоље решење

Остваривање постављеног циља није могуће без доношења новог Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава имајући у виду предмет регулисања закона и чињеницу да је на описани начин постојећа мрежа, пре свега основних судова неадекватна. Другим законима је могуће у великој мери допринети ефикаснијем раду судова као што су закони којима се уређују судски поступци, као и други закони као што је на пример Закон о јавном бележничтву и Закон о извршењу и обезбеђењу. Развојем делатности правосудних професија као што је увођење јавних бележника у складу са Законом о јавном бележничтву и радом извршитеља у пуном капацитету у складу са Законом о извршењу и обезбеђењу, одређени судови ће се растеретити дела послова из своје надлежности и на тај начин људски ресурси ослобођени тих послова посветити раду у суду и тиме такође допринети њиховом ефикаснијем раду.

Доношење новог Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава неопходно је и због усклађивања са изменама Закона о уређењу судова, Закона о судијама и Закона о јавном тужилаштву. Законом ће се заједно са изменама Закона о уређењу судова, којим се предвиђају одређене измене у стварној надлежности виших и основних судова, као и изменама Закона о судијама, које ће омогућити распоређивање судија у нове судове, омогућити равномерна оптерећеност судова и судија у Републици Србији.

Новом територијалном организацијом основних судова и јавних тужилаштава биће омогућен лакши приступ правди грађанима с једне стране, као и

ефикасније обављање послова основних јавних тужилаштава који се пре свега односе на гоњење учинилаца кривичних дела.

Законом се оснивају судови који су предмет овог закона, уважавајући принципе, између осталог, могућности спајања или раздвајања судова, односно судских јединица уколико су испуњени основни критеријуми (прилив предмета, заостатак предмета, најмање седам судија за оснивање суда), као и допунски критеријуми као што су тенденција раста, односно опадања броја предмета; доступност судова грађанима (путеви, путна мрежа, саобраћајне везе, конфигурација терена, утицај климатских услова, површина општина и број насељених места); број становника; удаљеност судских јединица од седишта судова; смештајни капацитети; те правно-политички разлози (национална структура становништва, близина границе, економски разлози, могућност за развој и интензитет развоја правосудних професија: адвокати, јавни бележници, извршитељи, медијатори, судски вештаци, преводиоци и тумачи итд.), историјски разлози.

Законом се предлаже оснивање 66 основних судова са одређеним седиштима и подручјима који преузимају надлежност садашњих основних судова.

Уместо садашња два основна суда у Београду (Први основни суд и Други основни суд са четири судске јединице у Лазаревцу, Младеновцу, Обреновцу и Сопоту), Законом се предвиђа оснивање шест основних судова и то Првог, Другог и Трећег основног суда, Основног суда у Лазаревцу, Основног суда у Обреновцу и Основног суда у Младеновцу који једини има судску јединицу у Сопоту.

Оснивају се нови основни судови: у Алексинцу (са судском јединицом Сокобања која сада као судска јединица припада Основном суду Зајечар), у Аранђеловцу (са судском јединицом у Тополи која је као и Аранђеловац сада судска јединица Основног суда у Крагујевцу), у Бачкој Паланци (која је сада судска јединица Основног суда у Новом Саду), у Бечеју (са судском јединицом у Новом Бечеју која је сада , као и Бечеј судска јединица Основног суда у Новом Саду), у Брису (са судском јединицом у Александровцу која је сада, као и Брус судска јединица Основног суда у Крушевцу), у Бујановцу (за територију општина које сада припадају Основном суду у Врању), у Великој Плани (са судском јединицом у Смедеревској Паланци која је сада, као и Велика Плана судска јединица Основног суда у Смедереву), у Великом Градишту (за територију општина које сада припадају Основном суду у Пожаревцу од којих је Велико Градиште судска јединица тог суда), у Врбасу (који је сада судска јединица Основног суда у Новом Саду) за територију општина које сада покривају Основни суд у Новом Саду (Врбас, Србобран) и Основни суд Сомбор (Кула) са судском јединицом у Кули (која сада као судска јединица припада Основном суду у Сомбору), у Горњем Милановцу (који је сада судска јединица Основног суда у Чачку), у Деспотовцу (који је сада судска јединица Основног суда у Параћину) за територију општина које сада покривају Основни суд у Параћину (Деспотовац) и Основни суд Јагодина (Свилајнац) са судском јединицом у Свилајнцу (која сада као судска јединица припада Основном суду у Јагодини), у Димитровграду (који је сада судска јединица Основног суда у Пироту), у Ивањици (који је сада судска јединица Основног суда у Пожеги) за територију општина које сада припадају Основном суду у Пожеги (Ивањица) и Основном суду у Чачку (Лучани), у Књажевцу (који је сада судска

јединица Основног суда у Зајечару), у Куршумлији (која је сада судска јединица Основног суда у Прокупљу), у Лебану (који је сада судска јединица Основног суда у Лесковцу), у Мајданпеку (који је сада судска јединица Основног суда у Неготину), у Мионици (који је сада судска јединица Основног суда у Ваљеу), у Петровцу на Млави (који је сада судска јединица Основног суда у Пожаревцу) са судском јединицом у Жагубици (која је сада судска јединица Основног суда у Пожаревцу), у Прибоју (који је сада судска јединица Основног суда у Пријепољу), у Рашкој (који је сада судска јединица Основног суда у Краљеу), у Руми (који је сада судска јединица Основног суда у Сремској Митровици), у Сенти (који је сада судска јединица Основног суда у Суботици), у Сјеници (који је сада судска јединица Основног суда у Новом Пазару), у Старој Пазови (који је сада судска јединица Основног суда у Сремској Митровици) са судском јединицом у Инђији (која је сада судска јединица Основног суда у Сремској Митровици), у Сурдулици (који је сада судска јединица Основног суда у Врању) са судским јединицама у Босилеграду и Владичином Хану (које су сада судске јединице Основног суда у Врању), у Трстенику (који је сада судска јединица Основног суда у Крушевцу), у Убу (који је сада судска јединица Основног суда у Ваљеу) и у Шиду (који је сада судска јединица Основног суда у Сремској Митровици).

Промене у мрежи у вези са вишим судовима односе се на измене подручја за одређене више судове и усклађују са изменама у вези са оснивањем основних судова са уређеним седиштима и подручјима.

Тако је сада Виши суд у Београду за подручје шест београдских основних судова, Виши суд у Ваљеу и за подручје основних судова у Мионици и Убу, Виши суд у Врању и за подручја основних судова у Бујановцу и у Сурдулици; Виши суд у Зајечару и за подручје Основног суда у Књажевцу; Виши суд у Зрењанину и за подручје Основног суда у Бечеју; Виши суд у Јагодини и за подручје Основног суда у Деспотовцу; Виши суд у Крагујевцу и за подручје Основног суда у Аранђеловцу, Виши суд у Краљеу и за подручје Основног суда у Рашкој; Виши суд у Крушевцу и за подручја основних судова у Брусу и у Трстенику; Виши суд у Лесковцу и за подручје Основног суда у Лебану, Виши суд у Неготину и за подручје Основног суда у Мајданпеку; Виши суд у Нишу и за подручје Основног суда у Алексинцу; Виши суд у Новом Пазару и за подручје Основног суда у Сјеници; Виши суд у Новом Саду и за подручје Основног суда у Бачкој Паланци; Виши суд у Пожаревцу и за подручја основних судова у Великом Градишту и у Петровцу на Млави; Виши суд у Прокупљу и за подручје Основног суда у Куршумлији; Виши суд у Смедереву и за подручје Основног суда у Великој Плани; Виши суд у Сомбору и за подручје Основног суда у Врбасу; Виши суд у Сремској Митровици и за подручје основних судова у Руми, у Старој Пазови и у Шиду; Виши суд у Суботици и за подручје Основног суда у Сенти; Виши суд у Ужицу и за подручје Основног суда у Прибоју и Виши суд у Чачку и за подручје основних судова у Горњем Милановцу и у Ивањици.

Подручја апелационих судова су измењена утолико што је сада Апелациони суд у Београду надлежан и за подручје Вишег суда у Панчеву, а досадашња подручја овог апелационог суда и то за подручја виших судова у Неготину, Зајечару, Пожаревцу и Шапцу сада су надлежни и то Апелациони суд у Крагујевцу и за подручје Вишег суда у Пожаревцу, Апелациони суд у Нишу и за подручја

виших судова у Зајечару и у Неготину и Апелациони суд у Новом Саду и за подручје Вишег суда у Новом Саду.

Подручје привредних судова је измењено утолико што је подручје Привредног суда у Сомбору проширује и за територију општина Врбас и Србобран (које су сада територије Привредног суда у Новом Саду).

Одељење Прекршајног апелационог суда у Новом Саду према Закону је допуњено у погледу подручја само утолико што му је додато подручје Прекршајног суда у Шапцу, као и Одељењу Управног суда у Новом Саду подручје Вишег суда у Шапцу.

Што се тиче мреже тужилаштва, уместо садашња два основна јавна тужилаштва у Београду (Прво и Друго основно јавно тужилаштво) оснива се шест основних јавних тужилаштва за подручја одговарајућих основних судова и то Прво, Друго и Треће основно јавно тужилаштво, као и основна јавна тужилаштва у Лазаревцу, Обреновцу и Младеновцу.

Оснивају се нова основна тужилаштва за подручја истих основних судова у Алексинцу, Аранђеловцу, Бачкој Паланци, Бечеју, Брусу, Великој Плани, Великом Градишту, Владичином Хану, Врбасу, Горњем Милановцу, Деспотовцу, Куршумлији, Лебану, Мионици, Петровцу на Млави, Рашкој, Руми, Сенти, Старој Пазови, Трстенику и Убу.

Проширена су подручја постојећих основних јавних тужилаштва и то Основног јавног тужилаштва у Неготину и за подручје Основног суда у Мајданпеку (поред подручја Основног суда у Неготину) са Одељењем у Мајданпеку; Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару и за подручје Основног суда у Сјеници (поред подручја Основног суда у Новом Пазару) са Одељењем у Сјеници; Основног суда у Пироту и за подручје Основног суда у Димитровграду (поред подручја Основног суда у Пироту); Основног јавног тужилаштва у Пријеполу и за подручје Основног суда у Прибоју (поред подручја Основног суда у Пријеполу) са Одељењем у Прибоју; Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици и за подручје Основног суда у Шиду (поред подручја Основног суда у Сремској Митровици) са Одељењем у Шиду и Основног јавног тужилаштва у Чачку и за подручје Основног суда у Ивањици (поред подручја Основног суда у Чачку) са Одељењем у Ивањици.

На кога и како ће највероватније утицати решења у закону

Решења у Закону утицаће на грађане, односно странке и кориснике, као и учеснике у поступцима следствено обиму измена мреже јер се очекује остваривање права на једнак и једноставан приступ суду - правди, ефикасније решавање предмета и смањење нагомиланих заостатака. Предложеним законом са циљем стварања ефикасне и економичне мреже обезбедиће се поштовање права на правично суђење и права на суђење у разумном року.

Носиоци правосудних функција и сви запослени у предложеној мрежи судова и јавних тужилаштва захваљујући бољој организацији и условима рада и смањењу непотребних трошкова правосуђа, посветиће се већем раду у циљу обезбеђивања делотворног, ефикасног, модерног и економичног правосуђа.

***Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката
Какве ће трошкове примена закона створити грађанима и привреди, нарочито
малим и средњим предузећима***

Самим законом не подржава се стварање нових привредних субјеката на тржишту, али је несумњиво да је делотворно и ефикасно правосуђе важан стуб правне државе и владавине права.

Примена овог закона неће створити трошкове грађанима и привреди, нарочито малим и средњим предузећима, већ напротив. Евентуални трошкови у вези са применом мера током примене овог закона могу се покрити у оквиру већ буџетом обезбеђених средстава.

На питање да ли су позитивне последице овог Закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити указује да се ефекти овог закона огледају пре свега у резултатима рада правосудних органа у предложеној новој мрежи.

Чланом 82. Закона о уређењу судова прописано је да средства за рад судова треба да обимом и приливом одржавају независност судске власти и омогућују уредан рад судова. Чланом 83. Високи савет судства предлаже обим и структуру средстава неопходних за текуће расходе осим расхода за судско особље, а чланом 85. порописано је да се у буџету Републике Србије посебно исказују приходи од рада судова и усмеравају се за редован рад правосудних органа, а висина и намена ових средстава утврђује се Законом о буџету. У оквиру ове намене и висине обезбеђују се трошкови нове правосудне мреже.

Ефекти закона се могу очекивати у једноставнијем и бржем поступку пред правосудним органима, олакшаном приступу суду као приступу правди за сваког грађанина односно привредног субјекта; бољој организацији рада у правосудним органима; смањењу заостатака у решавању предмета што све доприноси смањењу судских трошкова, али и ефикаснијем и бржем доношењу одлука од којих имају интерес све странке у поступку и друштво у целини.

Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону?

Информације које су прикупљане у вези са функционисањем постојеће правосудне мреже добијене су, пре свега од стручне јавности, представника правосудних професија, носилаца правосудних функција, али и грађана, привредних субјеката и представника локалних самоуправа. Прикупљање информација обављало се кроз различите активности као што су обилазак судова и јавних тужилаштава, размена мишљења са представницима правничких и правосудних професија и са локалном заједницом; анализа техничких могућности, прибављање коментара и сугестија; чиме је заинтересована јавност и пре почетка рада на изради измена овог закона могла да се изјасни и да активно учествује.

Са намером да се обезбеди делотворно правосуђе и отклоне уочени проблеми, министар надлежан за послове правосуђа формирао је радну групу за израду Закона о изменама и допунама Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава састављену од представника судија и јавних тужилаштава свих врста и нивоа судова и јавних тужилаштава, а у циљу обезбеђивања

заступљености заинтересованих страна чиме се обезбеђује и објективност у раду на изради закона. За чланове радне групе именовани су и правни стручњаци из државних органа, са правних факултета и правосудних професија, као и представници Друштва судија Србије и Удружења тужилаца и заменика јавних тужилаца Србије.

По формирању, радна група је на основу прикупљених предлога, урађених анализа, указаних проблема и њихових најбољих решења, приступила интензивном раду на измени постојеће правосудне мреже.

Министарство правде и државне управе организовало је у сарадњи са Заједничким програмом UNHCR, UNODC и ИОМ за борбу против трговине људима у Србији јавну расправу поводом Закона о изменама и допунама Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, дана 31. октобра 2012. године у Дому Народне Скупштине. Програм ове презентације обухватио је представљање принципа и критеријума за измену мреже судова опште надлежности, представљање предлога Радне групе за измене седишта и подручја судова опште надлежности, информација о начину прикупљања података за рад Радне групе, представљање предлога за измену мреже јавних тужилаштава, представљање предлога за измену мреже прекршајних судова, представљање предлога за измену мреже привредних судова

У циљу обезбеђивања јавности рада, Министарство правде и државне управе је обавестило јавност о раду на овом Закону путем средстава јавног информисања. Медијска активност ради упознавања грађана, пословне заједнице и правосудних посленика са предстојећим променама је мера која ће се предузети у периоду непосредно пре и после почетка примене овог закона.

Све иницијативе за измену мреже су систематизоване по апелационим судовима. Предлоге за измену мреже дали су поред правосудних органа, представници општина и градова, односно градских општина, представници адвокатке коморе и поједини адвокати, представници политичких странака, Унија послодаваца Србије, представници појединих управних округа, представници културно-просветних удружења националних мањина и друга заинтересована лица.

На основу анализе података које је давало Министарство правде и државне управе (прилив предмета, оптерећеност, број нерешених предмета, број судија, број становника, удаљеност судских јединица од основног суда, број адвоката по јединицама, и др.), Радна група је дала предлог мреже која је била предмет презентације у наведеној расправи.

Након тога, што се тиче релевантних предлога од наведене заинтересоване јавности, проверавало се да ли се предлози поклапају са критеријумима и одговарајућим другим релевантним статистичким и другим подацима и на основу тога је предложен нацрт Закона. Примера ради судске јединице су сада организоване на подручјима са различитим бројем становника (на пример, изузимајући подручје Београда у неким 7.979 становника, а у неким и око 50.000), али је једнако релевантан податак удаљености судске јединице од седишта основног суда, али пре свега основни критеријуми прилив предмета, заостатак предмета, као и потребан број судија.

Које ће се мере током примене Закона предузети да би се остварило оно што се доношењем Закона намерава

У циљу спровођења Закона неопходно је предузети законодаване, организационо-институционалне, техничко-технолошке и мере јачања позитивне перцепције грађана о раду судова и јавних тужилаштава.

Законодавне мере односе се на измене одговарајућих аката и пратећих подзаконских аката: одлуке о броју судија за сваки суд за коју је надлежан Високи савет судства на основу члана 13. став 15. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 101/10 и 88/11) и одлука о броју заменика јавног тужилаца за коју је надлежно Државно веће тужилаца на основу члана 75. став 5. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11, 101/11, 38/12 и 121/12), измена акта о организацији и систематизацији радних места у судовима и јавним тужилаштвима за које су надлежни правосудни органи и Министарство правде и државне управе.

Имајући у виду да је примена закона предвиђена од 1. децембра 2013. године то је и рок да Високи савет судства и Државно веће тужилаца прво донесу одлуке о броју судија и тужилаца (из разлога што је правилницима о мерилима за одређивање броја запослених у судовима и јавним тужилаштвима предвиђено да се број запослених у судовима и јавним тужилаштвима одређује на основу броја судија односно заменика јавних тужилаца), а након тога да министар надлежан за послове правосуђа донесе привремена акта о систематизацији радних места у судовима и јавним тужилаштвима.

Осим наведених могуће су измене и правилника о мерилима за одређивање броја судског особља у судовима, односно о мерилима за одређивање броја особља у јавним тужилаштвима.

Носиоци организационо-институционалних мера су судови и јавна тужилаштва, Високи савет судства, Државно веће тужилаца и Министарство правде и државне управе и то кроз комисије и радне групе за спровођење закона са једне стране, као и спровођење процедуре за евентуални избор судија и јавних тужилаца на основу утврђених критеријума . Чланом 70. Закона о уређењу судова прописана је надлежност Високог савета судства и министарства надлежног за правосуђе да обављају послове правосудне управе односно послове којим се стара о спровођењу закона и других прописа у вези са уређењем и радом судова, а чланом 43. Закона јавном тужилаштву прописана је надлежност министарства надлежног за правосуђе и Државно веће тужилаца да обављају послове правосудне управе.

Када је реч о техничко-технолошким мерама потребно је, руководећи се начелима економске оправданости и целисходности, предузети акције у циљу обезбеђивања смештајних капацитета са одговарајућим бројем судница у сагласности са потребама нове мреже судова, као и обезбеђивање других услова рада у складу са оним стандардима којим су организација смештаја и обезбеђења простора у функцији рада судова и судија. Посебно ће се предузети мере израде и спровођења акционог плана за имплементацију измењене мреже и са тим у вези план активности везан за попис и расподелу предмета, архиве, опреме и средстава за рад и организацију селидбе, као и предузимање мера усаглашавања фактичког стања са стањем у АВП (аутоматско вођење предмета). Као техничко-технолошка

мера спровешће се имплементација АВП у основне и више судове сагласно новој мрежи (новим судовима), као и имплементација електронског вођења података у судовима. Посебна пажња треба да се посвети медијском представљању нове мреже са циљем упознавања грађана, привредних субјеката и представника правосудних професија и других учесника у судским поступцима са предстојећим променама, као мере јачања позитивне перцепције грађана о раду правосудних органа и олакшавању приступа новој мрежи у поступцима у којима се појављују као странке односно учесници.